

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quo modo Iohannes Chrysostomus doctrina sua vulgus attraxerit, ac de
muliere Hæreseos Macedonianæ, cuius panis est in lapidem conuersus.
Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

vnà cum Barbaris suis sublatuſ eſt: Atq; hic quidem fuit
audaciæ pariter ac vitæ illius finis. Phlaubitas ex ea pugna
claruſ factuſ hyparchuſ cõſtituitur: Tum porrò hoc ipſo
& Vincentio conſulibus, Imperatori nãſcitur filiuſ, qui
auum nomine referebat, qui ſequentiſ conſulatuſ initiuſ
Cæſar appellatur.

*Quo modo Iohannes Chryſoſtomuſ doctrina ſua
vulguſ attraxerit, ac de muliere Hæreſeſ
Macedonianæ, cuiuſ panis eſt in lapi-
dem conuerſuſ. CAP. V.*

Iohannes autem vt Conſtantinopolitanam eccleſiam
optimè gubernabat, ita multoſ ex paganis, multoſ ex
Hæreticis, alliciebat: Cõfluebat ad illũ quotidie multi-
tudo, tum eorũ, quos utilitas doctrinæ, tũ eorũ, quos ten-
tandi illiuſ cupiditas ducebat: quos quidẽ vniuerſoſ ille
captiuoſ tenuit, & vt ſibi in Religione cõſentirẽt, perſua-
ſit: Tanta verò frequentia eorũ erat, qui cõcionibuſ illiuſ
inhabant ac ſatiari non poterant, vt, quoniã illi ex mutuo
impulſu atque obtritu periclitarentur, dum ſinguli pror-
ſum nituntur ſemper, vt propiuſ aſtanteſ dicentem certiuſ
audiant, ipſe medium ſe omnibuſ exponenſ eſt ſuggeſtu le-
ctorum docuerit: Oportune autem mihi relaturuſ in hãc
hiſtoriam videor miraculũ iſtud quod illiuſ memoria fa-
ctum eſt: Vir quidam ſectator Hæreſeſ Macedonianæ,
eiuſdem ſectæ vxorem habebat: Hic cum Iohannẽ de ſyn-
cera erga Deum Religione differentem fortè audiuiſſet,
doctrinam amplexuſ, & vxorem quoque vt ſibi conſenti-
ret hortatuſ eſt, & quoniam illa notarum mulierum ſolita
conſuetudine captiua teneretur, vt marituſ, quamuiſ ad-
monuiſſet ſæpe, nihil tamẽ proficeret, niſi, inquit, in Reli-
gione mihi conſorſ fueriſ, ne in vitæ quidem communio-
ne poſthac eriſ. Ibi mulier data fide ſe id facturã, cum an-
cilla quadã, quam fidã arbitrabatur, de hac re cõmunicat,
eãq; ſibi ad fraudẽ marito faciendam, ſociã adiungit. Itaq;
tempore communioniſ (intelligunt autem qui Chriſto
ſunt initiati, quid dicam) illa quod acceperat, conti-
nens, velut oratura procumbit, famula interim aſtans fur-
tim

rim porrigit id quod manibus adueniens ferebat, quod quidem simul atque dentibus admotum esset, in lapidem induruit. Tum mulier timore consternata, ne quid sibi grauius eueniret ob tantum miraculum in se dininitus editum, cum festinatione ad episcopum accurrit, se ipsam indicat, ac lapidem ostendit, qui manifesta vestigia morfus, sed materiam ignotam, & inusitatum quendam colorem referebat: cumq; profusis lachrimis veniam impetrasset, cum marito deinceps concors vixit: Si cui autem hæc verisimilia non videntur esse, testis est ipse lapis, qui etiamnum hodie inter Constantinopolitanæ vrbis Cimetalia conseruatur.

*De his quæ Iohannes Chrysostomus per Asiam
& Phrygiam egerit, de Heraclide Epheso,
& Gerontio Nicomedia Episcopis.*

CAPVT VI.

Iohannes porrò certior factus ecclesias in Asia circūquaque ab indignis gubernari, & alios donis ac largitionibus, alios gratia motos vendere sacerdotia, venit Ephesum, & nonnullis in Lycia, nonnullis in Phrygia, nonnullis in ipsa Asia, in vniuersum autem tredecim Episcopis exauthoratis, alios in locū surrogauit Ephesinæ ecclesiæ, (nam huius Episcopus tum forte mortuus erat) Heraclidem præfecit, hominem natione Cyprium, monachorum suorum apud Scetin Diaconum, Euagrij monachi discipulum. Quinimo & Gerontium Nicomediensi ecclesia expulit: Hic enim cum sub Ambrosio Medio Ianensi Episcopo Diaconus esset, haud scio qua re motus vtrumne præstigias molitus, an verò dæmonis instigationibus ac spectris agitatus, noctu indicabat se Onocelidè (est hoc demonū genus asininis cruribus apparens) apprehensum capite raso in pistrinum coniecisse: Qua de causa Ambrosius eum vt indigna ministro Dei locutū præscripto tempore manere domi, & pœnitentia expiari iulset. Ille verò cum & medicus præstâtissimus, & ad dicendum persuadendumque promptissimus & ad amicos conciliandos